കാലാതീതം കാവ്യവിസ്മയം

1. ''കവികൾക്ക് ലോകമെമ്പാടും..........................ഗൗളികൾക്കുമെന്നപോലെ''

ഈ വരികളിൽ തെളിയുന്ന ആശയം വ്യക്തമാക്കുക

സച്ചിദാനന്ദന്റെ ഏറെ ശ്രദ്ധേയമായ **കവികളുടെ ഭാഷ** എന്ന കവിതയിലെ ശ്രദ്ധേയമായ വരികളാണിവ.കവിക്കും കവിതകൾക്കും ദേശപരമായ അതിർവരമ്പുകൾ ഇല്ല. കാവ്യം കാലാതീതമാവുന്നതുപോലെ തന്നെയാണ് കവികളുടെ വികാരവും.എഴുത്തുകാരന്റെ ഭാഷ ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാഷയാണ്.സ്നേഹവും കരുണയുമെല്ലാം ഇതിൽ നിറയുന്നുണ്ട്. ഇലകളുടെ മർമ്മരം,തത്തകളുടെ കൊഞ്ചൽ,ഗൗളിയുടെ ശബ്ദം എന്നിവയ്ക്ക് ലോകത്തെമ്പാടും സമാനതകളുണ്ട്.പ്രകൃതിയുടെ ഭാഷയാണ് ഇത്. മനസ്സുതുറന്ന് കേൾക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ മാത്രം ഈ ഭാഷ തിരിച്ചറിയാം.ഇതുപോലെ ലോകത്തെമ്പാടുമുള്ള കവികൾ വികാരാവിഷ്കരണത്തിന് സമാനമായ ഭാഷയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.കവിതയുടെ വികാരാവിഷ്കാരത്തിന് സാർവലൗകിക സ്വഭാവമുണ്ട്. കവിതയുടെ വികാരതലം സാർവലൗകികമാണ്.ഇലകൾ സമത്വത്തിന്റെയും തത്തകൾ പ്രകൃതി നൽകുന്ന ആശ്രയത്വത്തിന്റെയും ഗൗളികൾ മണ്ണിന്റെ മഹത്വത്തിന്റെയും സന്ദേശം നൽകുന്നതുപോലെ കവികൾ ലോകത്തെവിടെയും സ്നേഹസമത്വങ്ങളുടെ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നു.

2. കാലാതീതം കാവ്യ വിസ്മയം- ശീർഷകത്തിന്റെ ഔചിത്യം

സൂചന :

1 മികച്ച കവിതകൾ വിസ്മയം ജനിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. കാവ്യ ലോകത്തെ വിസ്മയങ്ങളാണ് ഇവ.

2 ഒരു കാലത്ത് രചിക്കപ്പെട്ട കൃതി അതിന്റെ മികവുകൊണ്ട് ദീർഘ കാലം വായിക്കപ്പെടുന്നു. അഥവാ അവ കാലത്തെ അതിജീവിക്കുന്നു.

3 മഹാഭാരതവും രാമായണവുമെല്ലാം കാലാതീതമായ കൃതികളാണ്.ഇവ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ട് ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങളായി. എന്നാൽ ഇന്നും അവ വായിക്കപ്പെടുന്നു.അതിനാൽ ശീർഷകം ഔചിത്യപൂർണമാണ്

3. ''പ്രിയ്യപ്പെട്ട ആന്ദ്രേ
താങ്കൾ താങ്കളുടെ കവിത
എന്റെ ഭാഷയിൽ വായിക്കുകയാണ്.''

മുകളിൽ കൊടുത്ത വരികളുടെ ആശയം താഴെക്കൊടുത്ത വരികളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ വിലയിരുത്തുക.

കവികൾക്ക് ലോക..........................ഗൗളികൾക്കുമെന്നപോലെ -

സൂചന :

1 ലോകത്തെമ്പാടും കവികൾക്ക് ഒരു ഭാഷയാണ്.അപ്പോൾ സച്ചിദാനന്ദനും ആന്ദ്രേയും എഴുതുന്നതും പറയുന്നതും ഒരേ ഭാഷ തന്നെ.

2 കവികൾക്ക് എല്ലായിടത്തും... എന്ന് തുടങ്ങുന്ന ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം കൂടി ഇതിൽ ചോദ്യത്തിനനുസരിച്ച് കൂട്ടിച്ചേർക്കുക.

1 ലക്ഷ്മണ സാന്ത്വനം

എഴുത്തച്ഛൻ-മലയാളഭാഷയുടെ പിതാവ്

- പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ ജീവിച്ചു.
- പാട്ട്,മണിപ്രവാളം,നാടോടി വാമൊഴി എന്നിങ്ങനെ മൂന്ന് കൈവഴികളായി ഒഴുകിയ മലയാളഭാഷയെ ഏകീകരിച്ചു.
- മലയാള ലിപി പരിഷ്കരിച്ചു.
- ഭക്തി പ്രസ്ഥാനത്തിലൂടെ ജനങ്ങളെ ഏകീകരിച്ചു.
- വ്യക്തമായ കാവ്യലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു.
- **പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ** - മണ്ണ്,വെള്ളം,വായു,തീ,ആകാശം
- **ഷഡ്ദോഷങ്ങൾ** - കാമം,ക്രോധം,ലോഭം,മോഹം,മദം,മത്സരം-ഇവ മോക്ഷത്തിന് തടസ്സമുണ്ടാക്കുന്നവയാണ്.

പാഠഭാഗത്തിന്റെ ആശയം

- **വത്സ! സൗമിത്രേ.......നിർണയമെങ്കിലുമൊന്നിതു കേൾക്ക നീ**

  പ്രിയപ്പെട്ടവനേ, അങ്ങേ അറ്റം മഹത്ത്വമതിയും വിശുദ്ധയുമായ സുമിത്രാ മാതാവിന്റെ മകനേ,എടുത്തു ചാട്ടവും കോപവും കൂടുതലുള്ള കൗമാര പ്രായത്തോടു കൂടിയവനേ നീ നിന്റെ മത്സര ചിന്ത(ദ്വേഷ്യം) വെടിഞ്ഞ് എന്റെ വാക്കുകൾ കേൾക്കണം.

  നിന്റെ ഈ വരവിന്റെ തത്ത്വം അഥവാ യുക്തി എന്താണെന്ന് എനിയ്ക്ക് നീ പറയുന്നതിനു മുമ്പേ മനസ്സിലായി.നിന്റെ മനസ്സിൽ നിറയെ എന്നോടുള്ള ശക്തമായ വാത്സല്യമാണ്.അത്രയും ശക്തമായ വാത്സല്യം എന്നോട് മറ്റാർക്കും തന്നെയില്ല. മാത്രമല്ല നീ വിചാരിച്ചാൽ നടക്കാത്തതൊന്നുമില്ല എന്നത് തീർച്ചയാണ്. എങ്കിലും ഞാൻ പറയുന്നത് നീ കേൾക്കണം.

- **ദൃശ്യമായുള്ളൊരു.........യുക്തമതല്ലായ്കിലെന്തതിനാൽ ഫലം.**

  ഈ കാണുന്ന രാജ്യം,ദേഹം മുതലായവയും ലോകവും മുഴുവൻ ധാന്യവും ധനവും സത്യമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇതെല്ലാം നശിക്കുമ്പോഴുള്ള നിന്റെ പ്രയാസത്തിന് യുക്തിയുള്ളു(എന്നാൽ ഇതെല്ലാം തന്നെ നശിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ നശിച്ചു പോകുന്ന ഒന്നിനുമുകളിൽ അത്യാർത്തി കാണിച്ച് അവ വെട്ടിപ്പിടിച്ചതു കൊണ്ടു കാര്യമില്ല)

  ഇത്രയും പറഞ്ഞതിനു ശേഷം മനുഷ്യന്റെ ജീവിതത്തിന് എന്തു സംഭവിക്കുന്നു എന്ന് രാമനിലൂടെ എഴുത്തച്ഛൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

- **ഭോഗങ്ങളെല്ലാം ക്ഷണപ്രഭാ...........ആലോല ചേതസാ ഭോഗങ്ങൾ തേടുന്നു.**

സുഖങ്ങളെല്ലാം മിന്നൽ പിണർ പോലെ സ്ഥിരമല്ലാത്തതാണ്. മിന്നൽ പിണർ പോലെ മനുഷ്യന്റെ ആയുസ്സും വളരെ വേഗത്തിൽ നഷ്ടമാകുന്നു. അഥവാ നശിക്കുന്നു.

ഈ വസ്തുത ചില ഉദാഹരണങ്ങളിലൂടെ തൊട്ടടുത്ത വരികളിലൂടെൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ചുട്ടുപഴുത്ത ഇരുമ്പിനുമുകളിൽ വീണ വെള്ളത്തുള്ളി വളരെ പെട്ടെന്ന് നശിച്ചു പോകുന്നതുപോലെ ക്ഷണനേരം കൊണ്ട് നശിക്കുന്നതാണ് മനുഷ്യ ജന്മം.

എന്നാൽ ഇതൊന്നും മനസ്സിലാക്കാതെ മനുഷ്യൻ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത് എന്ന് എഴുത്തച്ഛൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

പാമ്പിന്റെ വായിൽ അകപ്പെട്ട തവള താൻ പാമ്പിന്റെ വായിൽ അകപ്പെട്ട് മരണത്തിലേക്ക് പോവുകയാണ് എന്ന് ചിന്തിക്കാതെ തന്റെ താൽക്കാലിക സുഖമായ വിശപ്പുമാറ്റൽ മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി മുന്നിലൂടെ പറന്നുപോകുന്ന പ്രാണിയെ നാവു നീട്ടി പിടിക്കാൻ നോക്കുന്നു. ഇതുപോലെ കാലമാകുന്ന പാമ്പിനാൽ വിഴുങ്ങപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ തന്റെ ജീവീതത്തിന്റെ ഓരോ നിമിഷവും ഭൂതകാലത്തിലേക്ക് മാഞ്ഞു പോവുകയാണെന്ന് ചിന്തിക്കാതെ അസ്ഥിരമായ മനസ്സോടെ ഒന്നിലും തൃപ്തി വരാതെ സുഖങ്ങൾ തേടി കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

തന്റെ നാശം തിരിച്ചറിയാൻ ശ്രമിക്കാത്ത മനുഷ്യന്റെ അവസ്ഥയാണ് എഴുത്തച്ഛൻവ്യക്തമാക്കുന്നത്.

ഭോഗം - സുഖം	ക്ഷണപ്രഭ - മിന്നൽ
ചഞ്ചലം - ഇളകുന്നത്, സ്ഥിരമല്ലാത്തത്	വഹ്നി - തീ
സന്തപ്തം - ചൂടാക്കിയ	ലോഹസ്ഥം - ലോഹപാത്രത്തിൽ വീണ
അംബു - ജലം	സന്നിഭം - തുല്യം ,പോലെ
ഭംഗുരം - നശിക്കുന്നത്.	ചക്ഷുഃശ്രവണൻ - പാമ്പ്
ഗളസ്ഥം - തൊണ്ടയിൽ എത്തിയ	ദർദ്ദുരം - തവള
കാലാഹി - കാലമാകുന്ന പാമ്പ്	പരിഗ്രസ്തം - വിഴുങ്ങിയ

☛ **പുത്രമിത്രാർഥ...സ്വപ്നതുല്യം സഖേ.**

നാം നമ്മുടെ ജീവിതത്തോട് ആർത്തി കാണിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല. മക്കൾ,ബന്ധുക്കൾ, ഭാര്യ തുടങ്ങിയവരുടെ ഒപ്പമുള്ള ജീവിതം അൽപ്പകാലത്തേക്കുമാത്രമുള്ളതാണ്.

ഈ അൽപ്പകാലത്തെ അടുത്ത വരികളിലൂടെ വിശദമാക്കുന്നു.

വഴിയാത്രക്കാർ ക്ഷീണം വരുമ്പോൾ വഴിയോരത്തുള്ള വിശ്രമ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ഒത്തുകൂടി ക്ഷീണം മാറി പല വഴികളിലേക്ക് പിരിഞ്ഞുപോകും.അതിനിടയ്ക്കുള്ള ചെറിയൊരു സമയം പോലെയാണ് മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്നസമയം. നദിയിലൂടെ

ഒഴുകി വരുന്ന മരക്കഷ്ണങ്ങൾ നദിയുടെ ഒഴുക്കു കുറയുമ്പോൾ ഒരിടത്ത് അടിഞ്ഞു കൂടുകയും ഒഴുക്കു കൂടുമ്പോൾ പല വഴിക്ക് പിരിഞ്ഞു പോവുകയും ചെയ്യും. ഒഴുക്കു കുറഞ്ഞ് അവ ഒത്തു കൂടിയ ആ ചെറിയ സമയവും സത്രത്തിൽ വഴിയാത്രക്കാർ ഒത്തു കൂടിയ ചെറിയ സമയവും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സമയത്തിനു മുന്നിൽ എത്രയോ തുച്ഛമാണ്.ഈ ഭൂമിയിലെ നമ്മുടെ കൂടിച്ചേരൽ അത്രയും ചെറിയ സമയത്തേക്കുള്ളതും അസ്ഥിരവുമാണ്. (ഇതെല്ലാം മറന്ന് ഉള്ള ജീവിതം കോപത്താൽ നിറച്ച് പലതും വെട്ടിപ്പിടിച്ച് ആർത്തി പൂണ്ട് നശിപ്പിക്കേണ്ടില്ല എന്നതാണ് ഇതിന്റെ പൊരുൾ)

ഐശ്വര്യം പോലും മനുഷ്യനിൽ സ്ഥിരമായി നിൽക്കുതല്ല.പിന്നെ യൗവ്വനത്തിന്റെ കാര്യം പ്രത്യേകിച്ച് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ ? യൗവ്വനവും മനുഷ്യനിൽ സ്ഥിരമായി നിൽക്കുന്നതല്ല. സ്വപ്നം പോലെ സുന്ദരമായ ഭാര്യയോടൊപ്പമുള്ള ജീവിതവും മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച് അൽപ്പകാലത്തെ ആയുസ്സ് മാത്രമുള്ളതാണ് എന്ന് ലക്ഷ്മണാ നീ മനസ്സിലാക്കുക.സ്നേഹം തുടങ്ങിയ വികാരങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ലൗകിക ജീവിതം മൊത്തമായെടുത്ത് ചിന്തിച്ചാൽ സ്വപ്നതുല്യമാണ് എന്ന് രാമൻ പറയുന്നു.

പാന്ഥർ - വഴിയാത്രക്കാർ	താന്തർ - ദുഃഖിതർ
വിയോഗം - വേർപാട്	നദ്യാ - നദിയിലൂടെ

☛ **ദേഹം നിമിത്തം.......................................മഹാമോഹം**

ദേഹത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അഹങ്കാരം കാണിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ തന്റെ ശരീരത്തെ മുൻ നിർത്തി ഈ ശരീരമാണ് വലുതെന്ന് വിചാരിച്ച് അഹങ്കാരത്താൽ ഞാൻ ബ്രാഹ്മണനാണ്,രാജാവാണ്, ശ്രേഷ്ഠനാണ് എന്നെല്ലാം ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് പറയുന്നു. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു നടക്കുന്നവരുടെയെല്ലാം ശരീരത്തിന് ഒടുക്കം സംഭവിക്കുന്നത് ഒന്നുകിൽ അവരുടെ ശരീരം ജന്തുക്കൾ ഭക്ഷിച്ച് അവയുടെ വിസർജ്ജ്യമായി പോവുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഈ ശരീരം വെന്തു വെണ്ണീറായി പോവുകയോ മണ്ണിൽ കിടന്ന് കൃമിയരിച്ചു പോവുകയോ മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഇത്തരത്തിൽ പലവിധത്തിൽ നശിക്കാനിടയുള്ള നമ്മുടെ ശരീരത്തെ മുൻനിർത്തിയുള്ള അഹങ്കാരം യുക്തിയുള്ളതല്ല.

☛ **ത്വങ്മാംസരക്താ.......................................ലക്ഷ്മണാ.**

തൊലി,മാംസം,രക്തം,അസ്ഥി,മലം,മൂത്രം,ബീജം ഇവയെല്ലാം കൂടിച്ചേർന്നുള്ള മനുഷ്യ ജീവിതം മണ്ണ്,വെള്ളം,തീ,വായു,ആകാശം തുടങ്ങിയ പഞ്ചഭൂതങ്ങളാൽ നിർമ്മിതമാണ്.മായാമയമായതും എപ്പോഴും മാറ്റങ്ങളുണ്ടായി കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ഈ ശരീരം വികാര പൂർണവും സ്ഥിരമല്ലാത്തതുമാണ്. അത്തരമൊന്നിനു മുകളിൽ വൈകാരികമായി അടിമപ്പെടുന്നതു ശരിയല്ല..

ശരീരത്താലുള്ള അഭിമാനം നിമിത്തമുണ്ടായ മോഹത്താൽ ഈ ലോകത്തെ കത്തിച്ചു ചാമ്പലാക്കാൻ നീ നിന്റെ മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചത് നിന്റെ അറിവില്ലായ്മ കൊണ്ടാണെന്ന് ലക്ഷ്മണാ നീ മനസ്സിലാക്കണം.

☛ **ദോഷങ്ങളൊക്കെവേ.....................................ശത്രുക്കളാകുന്നതെന്നുമറിക നീ.**

എല്ലാ ദോഷങ്ങളും സ്വന്തം ദേഹത്തിലുള്ള അഭിമാനത്തിൽ നിന്നുണ്ടാവുന്ന

sreeneshn1@gmail.com 9645887266

കോപം കാരണമാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. ഞാൻ എന്നത് ശരീരമാണ് എന്ന ബുദ്ധി മനുഷ്യരിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നത് ആഗ്രഹങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണമായ വിദ്യയില്ലായ്മയാണ്. യഥാർഥത്തിൽ ഞാൻ എന്നത് ആത്മാവാണെന്ന് നാം തിരിച്ചറിയുന്നത് ആഗ്രഹങ്ങളെയെല്ലാം നശിപ്പിക്കുന്ന അറിവ് നേടുന്നതോടു കൂടിയാണ്. ലൗകിക ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ ദുഃഖങ്ങൾക്കും കാരണം വിദ്യയില്ലായ്മയും അതിനെ ഇല്ലാതാക്കുന്നത് നാം നേടുന്ന വിദ്യയുമാണ്. അതിനാൽ നിങ്ങൾ മോക്ഷം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഏകാഗ്രമായ മനസ്സോടെ വിദ്യ അഭ്യസിക്കണം. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ വിദ്യ അഭ്യസിച്ചാൽ നിങ്ങളുടെ ചിന്തകൾക്കു മുന്നിൽ കാമം, ക്രോധം,ലോഭം, മോഹം തുടങ്ങിയവയെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളായി തീരും. വിദ്യയില്ലെങ്കിൽ ഇതെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീരുമെന്ന താണ് ഇതിന്റെ സാരം.

☛ **മുക്തിക്കു വിഘ്നം..............................ബുധജനം**

നമ്മുടെ മോക്ഷത്തിന് തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കാൻ കാമം, ക്രോധം, മോഹം, ലോഭം തുടങ്ങിയവയിൽ ഏറ്റവും ശക്തിയുള്ളത് ക്രോധത്തിനാണ്. ക്രോധം അഥവാ ദേഷ്യം കാരണം മനുഷ്യൻ അവന്റെ അച്ഛൻ, അമ്മ, സഹോദരങ്ങൾ , ബന്ധുക്കൾ, ഭാര്യ എന്നിവരെയെല്ലാം കൊന്നുകളയുന്നു. ക്രോധം കാരണം പിന്നീട് മനഃപ്രയാസം മാത്രമാണ് ഉണ്ടാകുക.ക്രോധം മനുഷ്യനെ ലൗകിക ദുഃഖങ്ങളുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു.തീർച്ചയായും ക്രോധമാണ് ധർമ്മത്തെ ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ബുദ്ധിയുള്ള ജനത ക്രോധം ഉപേക്ഷിക്കണം എന്ന് എഴുത്തച്ഛൻ പറയുന്നു.

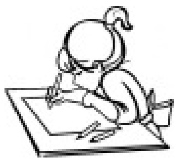

ചോദ്യങ്ങൾ

1.ലക്ഷ്മണന്റെ ശ്രമം പരാജയമാണെന്ന് രാമൻ വ്യക്തമാക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട് ?

സൂചന-

രാജ്യം,ദേഹം,വിശ്വം,ധാന്യം,ധനം ഇവ നശിക്കുന്നു.അഥവാ ഇവ സ്ഥിരമായി നിൽക്കുന്നതല്ല.ഇങ്ങനെ നശ്വരമായൊരു കാര്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രയത്നം വെറുതെയാണ്.

2. വത്സ-സൗമിത്രേ................................മറ്റാർക്കുമെന്നുള്ളതും.

കോപാന്ധനായ ലക്ഷ്മണനെ സമചിത്തനാക്കുന്നതിന് അങ്ങേയറ്റം മനശാസ്ത്രപരമായ സമീപനമാണ് ശ്രീരാമൻ സ്വീകരിക്കുന്നത്. ഈ പ്രസ്താവനയോട് നിങ്ങൾ യോജിക്കുന്നുണ്ടോ ? തന്നിരിക്കുന്ന ഭാഗം വിശകലനം ചെയ്ത് സ്വാഭിപ്രായം കുറിക്കുക.

-മത്സര ബുദ്ധിക്കടിമപ്പെട്ടവനും സമചിത്തതനഷ്ടപ്പെട്ടവനും വൈകാരികമായി പ്രശ്നങ്ങളെ കാണുന്നവനുമാണ് ലക്ഷ്മണൻ. അങ്ങനെയുള്ള ലക്ഷ്മണനെ വത്സ,സൗമിത്രേ,കുമാരാ എന്നിങ്ങനെയാണ് രാമൻ സംബോധനചെയ്യുന്നത്. ഈ വാക്കുകൾ ഏറെ

ശ്രദ്ധേയമാണ്. വാത്സല്യമുള്ളവനേ എന്ന വിളി സ്നേഹത്തോടെയുള്ളതാണ്. കൗമാരപ്രായത്തിലുള്ളവനേ എന്നത് കൗമാരത്തിന്റെ എടുത്തു ചാട്ടം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സുമിത്രയുടെ പുത്രാ എന്ന വിളി സുമിത്രയെപ്പോലെ ബഹുമാന്യയായ ഒരമ്മയുടെ മകനാണ് താൻ എന്ന ചിന്ത ലക്ഷ്മണനിൽ സൃഷ്ടിക്കും. അതിനാൽ കോപിഷ്ഠനായി വരുന്ന ലക്ഷ്മണനെ ഈ വാക്കുകൾ കീഴടക്കും. മാത്രമല്ല നിന്നോളം എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന മറ്റൊരാളില്ല എന്ന വാചകം ലക്ഷ്മണനെ സംബന്ധിച്ച് രാമൻ നൽകുന്ന മികച്ച അംഗീകാരമാണ്. നീ വിചാരിച്ചാൽ എല്ലാം സാധിക്കും എന്നുകൂടി പറയുമ്പോൾ രാമന്റെ വാക്കുകൾക്കും നൽകുന്ന പരിഗണനയ്ക്കും മുന്നിൽ ലക്ഷ്മണന് കീഴടങ്ങാതിരിക്കാൻ കഴിയില്ല. അതു കൊണ്ട് തന്നെയാണ് ലക്ഷ്മണൻ സംസാരിച്ച് തുടങ്ങുന്നതിന് മുന്നേ രാമൻ തന്റെ വാക്കുകൾ ആരംഭിച്ചത്. അതിലൂടെ ലക്ഷ്മണന്റെ കോപത്തെ തണുപ്പിക്കാം എന്ന് രാമൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഇതിലൂടെ രാമന്റെ സംഭാഷണം മനഃശാസ്ത്രപരമാണെന്ന് പറയാം.

3. വത്സ-സൗമിത്രേ കുമാരാ....................................വാക്കുകൾ

ശ്രീരാമൻ ലക്ഷ്മണനെ സംബോധന ചെയ്യാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങളുടെ സവിശേഷതകൾ വ്യക്തമാക്കുക.

വാത്സല്യമുള്ളവനേ, കൗമാരപ്രായത്തിലുള്ളവനേ(കൗമാരത്തിന്റെ എടുത്തു ചാട്ടം സൂചിപ്പിക്കാൻ ഇങ്ങനെ വിളിക്കുന്നു)സുമിത്രയുടെ പുത്രാ(സുമിത്രയെപ്പോലെ ബഹുമാന്യയായ ഒരമ്മയുടെ മകൻ) എന്നിങ്ങനെ ലളിതമായ ഭാഷയിലുള്ള സ്നേഹപൂർണമായ സംബോധന ശ്രദ്ധേയമാണ്. മാത്രമല്ല സംബോധനയിലെ മിതത്വം ലക്ഷ്മണനെ സ്വാധീനിക്കാൻ പര്യാപ്തവുമാണ്.

4. നിന്നുടെ തത്ത്വമറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു

മുന്നമേ ഞാനെടോ - രാമൻ ലക്ഷ്മണനോട് പറയുന്ന വാക്കുകളിലെ തത്ത്വമെന്തായിരിക്കാം. നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം സമർത്ഥിക്കുക.

എഴുത്തച്ഛന്റെ അദ്ധ്യാത്മരാമായണം കിളിപ്പാട്ടിലെ അയോദ്ധ്യാകാണ്ഡത്തിൽ നിന്നുമെടുത്തതാണ് *ലക്ഷ്മണ സാന്ത്വനം* എന്ന പാഠഭാഗം.ദശരഥന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം രാജ്യമോഹം ഉപേക്ഷിച്ച് കാട്ടിലേക്ക് പോകാൻ ജ്യേഷ്ഠൻ തയ്യാറായ വാർത്തയറിഞ്ഞ് കുപിതനായെത്തുന്ന ലക്ഷ്മണനെ രാമൻ സാന്ത്വനിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.ജ്യേഷ്ഠനായ തനിക്ക് രാജ്യാവകാശം നഷ്ടപ്പെട്ടതിനുള്ള കോപമായിരിക്കാം ലക്ഷ്മണന്റെ പ്രകോപനത്തിന് കാരണം എന്ന് ലക്ഷ്മണന്റെ വരവിൽ നിന്നും രാമൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു.രാമലക്ഷ്മണൻമാർ സഹോദരൻമാർ എന്നതിലുപരിയായുള്ള ബന്ധം സൂക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ലക്ഷ്മണന്റെ മനസ്സറിയാൻ രാമന് വളരെ വേഗം കഴിയും.തനിക്കുവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യുവാനുള്ളത്രയും സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങൾ ലക്ഷ്മണന് തന്നോട് ഉണ്ട് എന്ന് രാമന് അറിയാം.

അതുമാത്രമല്ല മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ അവതാരമാണ് രാമൻ. വിഷ്ണുവിന്റെ മെത്തയായ അനന്തനാണ് ലക്ഷ്മണനായി അവതാരമെടുത്തത്.ഈ യാഥാർത്ഥ്യം അഥവാ തത്ത്വമറിയാം എന്നു കൂടിയാവാം രാമൻ ലക്ഷ്മണനോട് പറയുന്നത്.ലക്ഷ്മണന് അസാധ്യമായിട്ട് ഒന്നും

അർത്ഥപൂർണമായ മൗനങ്ങളാണ് കഥയുടെ ഭംഗി. വിലയിരുത്തുക.

ആശയവിനിമയത്തിന് വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്.ഭാഷ ഇതിനുള്ള ശക്തമായ ഉപാധിയാണ്.ഭാവതീവ്രമായ ആവിഷ്കാരത്തിൽ ഭാഷയുടെ സൂക്ഷ്മമായ പ്രയോഗത്തിന്റെ അംശങ്ങളുണ്ട്.കൊച്ചു കൊച്ചു വാക്കുകൾ,വാക്യങ്ങൾ എന്നിവയിലൂടെ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന തീവ്ര ഭാവങ്ങൾ ആഖ്യാനകലയുടെ മികവാണ്.ഒ.വി.വിജയന്റെ രചനകളിൽ വാചാലമാകുന്ന മൗനങ്ങളുടെ അവതരണങ്ങൾ ഏറെയുണ്ട്.തീവണ്ടി ആപ്പീസിലേക്കുള്ള വെള്ളായിയപ്പന്റെ യാത്രക്കിടയിൽ കുട്ട്യസ്സൻ മാപ്പിളയുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നു. വെള്ളായിയേ എന്ന അയാളുടെ വിളിയിലും മരയ്ക്കാരേ – എന്ന വെള്ളായിയപ്പന്റെ മറു വിളിയിലും ദീർഘങ്ങളും സമ്പന്നങ്ങളുമായ സംഭാഷണ പരമ്പരകൾ അടങ്ങിയത് വെള്ളായിയപ്പനും കുട്ട്യസ്സൻ മാപ്പിളയും അറിഞ്ഞു.കുട്ട്യസ്സൻ മാപ്പിളയുടെ വിളിയിൽ വെള്ളായിയപ്പനോടുള്ള കരുണ നിറയുന്നുണ്ട്. വെള്ളായിയപ്പന്റെ മറുവിളിയിൽ അയാളുടെ നിസ്സഹായതയും. ഇതു തന്നെയാണ് നീലി മണ്ണാത്തി വിളിക്കുമ്പോഴും സംഭവിക്കുന്നത്. പറയാതെ പറയുന്ന ഇത്തരം മൗനങ്ങളാണ് കഥയുടെ ആഖ്യാന മികവിന്റെ സാക്ഷ്യപത്രങ്ങൾ. ജയിലിലെത്തിയ വെള്ളായിയപ്പന്റെ മകനേ എന്ന വിളിയിലും അപ്പാ,എന്ന മറുവിളിയിലും സാന്ദ്രമായ ദുഃഖത്തിന്റെ മൂർത്തഭാവങ്ങളാണ് ആവിഷ്കരിക്കുന്നത്. വെള്ളായിയപ്പന്റെ അന്തർ സംഘർഷങ്ങൾ ഇവിടെയെല്ലാം തെളിയുന്നുണ്ട്.

8. കണ്ടുണ്ണി ജയിലിലായത് സ്വന്തം ഗ്രാമത്തിന് വേണ്ടിയാണ് എന്ന് സംശയിക്കാവുന്ന സന്ദർഭമേത്? വ്യക്തമാക്കുക.

വെള്ളായിയപ്പന്റെ കണ്ണൂരിലേക്കുള്ളയാത്ര ഏറെ മിഴിവോടെയാണ് കഥയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. വെള്ളായിയപ്പൻ യാത്ര പുറപ്പെടുമ്പോൾ വീട്ടിൽ നിന്നും കൂട്ട നിലവിളി ഉയരുന്നുണ്ട്. വീടിനടുത്തുള്ള അമ്മിണിയുടെ വീട്ടിലും അതിനുമപ്പുറത്ത് മുത്തുരാവുത്തന്റെ വീട്ടിലും ആളുകൾ ഈ ദുഃഖത്തോട് കൂട്ടുചേരുന്നു. ആ വീടുകൾക്കപ്പുറത്ത് പാഴുതറയിലെ അൻപതിൽ ചില്വാനം കുടിലുകളിലത്രയും ഈ വിഷാദവും സഹാനുഭൂതിയും നിറഞ്ഞു. വെള്ളായിയപ്പൻ കണ്ണൂരിലേക്ക് പോവുകയാണ്.വെള്ളായിയപ്പന്റെ കൂടെ തീവണ്ടി കേറാൻ പണമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അമ്മിണിയേടത്തിയും മുത്തുവണ്ണനും നാകേലച്ചനും കോമ്പി പൂശാരിയും പിന്നെ പാഴുതറയിലുള്ളവരത്രയും തന്നെ കണ്ണൂരിലേക്ക് പോകുമായിരുന്നു.കുട്ട്യസ്സൻ മാപ്പിളയുടെയും നീലിയു ടെയും നിസ്സഹായത നിറഞ്ഞ വിളികളും ആ ഗ്രാമത്തിന്റേതുതന്നെയായിരുന്നു. ഈ ദുഃഖം ഇത്രയും പേരിലേക്ക് പടരണമെങ്കിൽ കണ്ടുണ്ണി അവർക്കെല്ലാം പ്രിയങ്കരനായിരുന്നിരിക്കാം.ഒരുപക്ഷെ ഇവർക്കെല്ലാം വേണ്ടിയായിരിക്കാം കണ്ടുണ്ണി ജയിലിലേക്ക് പോയത്.കണ്ണൂരിലേക്കുള്ള തീവണ്ടിയാത്ര പാഴുതറ എന്ന ഗ്രാമത്തിനു വേണ്ടിയായിരുന്നുവെന്ന് തോന്നും എന്ന് കഥാകൃത്ത് എഴുതുമ്പോൾ ഗ്രാമത്തിന്റെ ദുഃഖം തന്നെയാണ് ഇത് എന്ന് ഉറപ്പിക്കാം.

9. പുഴയുടെ നടുക്കെത്തിയപ്പോൾ വെള്ളായിയപ്പന് ഉണ്ടായ അനുഭവങ്ങൾ എന്തെല്ലാം ? വിശദമാക്കുക.

വെള്ളായിയപ്പൻ വെട്ടുവഴിയിലൂടെ നടന്ന് പുഴയിലേക്കിറങ്ങി പുഴ കടന്ന് മേട് കയറിയാൽ പിന്നെ തീവണ്ടിയാപ്പീസിലേക്കുള്ള വഴിയാണ്. പുഴമണലിൽ നിന്ന് വെള്ളായിയപ്പൻ പുഴവെള്ളത്തിലേക്കിറങ്ങി.കാൽവണ്ണയെ തഴുകി ക്കൊണ്ട്,പരൽ മീനുകളെ പേറിക്കൊണ്ട് പുഴ ഒഴുകി.പുഴയുടെ നടുക്കെത്തിയപ്പോൾ കുളിയുടെ അനുഭവം വെള്ളായിയപ്പനെ തളർത്തി.അപ്പന്റെ ശവത്തെ കുളിപ്പിച്ചതും മകനെ അവന്റെ കുട്ടിക്കാലത്ത് കുളത്തിൽ കുളിപ്പിച്ചതുമെല്ലാം ഇളം ചൂടുള്ള വെള്ളം വെള്ളായിയപ്പനെ ഓർമിപ്പിച്ചു.പുഴകടന്ന് അപ്പുറത്തെ മേട് കയറുവോളം വെള്ളായിയപ്പൻ ഈ അനുഭവങ്ങളൊക്കെ ഓർത്തുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

10. "ഈ പുലർച്ചെ ആരാ വരാമ്പറഞ്ഞത്
പാറാവുകാരൻ പരുക്കനായി പറഞ്ഞു.